

[Poulsgaard]

forslag, nu kom fru Ritt Bjerregaard jo nogle i forkøbet.

Det er det ene, der skal siges. Og så er der altså politikere herinde, der helt bevidst lukker øjnene for kendsgerningerne. Jeg kan faktisk ikke forstå, at fru Lone Dybkjær gør det, for hvad er kendsgerningerne? Kendsgerningen er, at nationalbankdirektøren nu siger: vi skal til at stramme, nye skatter, nye afgifter. I forvejen er vi vel verdens hårdst beskattede – ja, måske er Sverige lidt hårdere beskattet end vi – og så tror man stadig væk, at man kan komme rendende her med udgiftskrævende forslag. Og fru Margrete Auker, der kan stå her og sige: det er jo helt forfærdeligt med den kommercielle udnyttelse, der foregår. Hun er et af de børn af 68-oprøret. De bliver jo aldrig voksne, de mennesker dér fra 68. Det var industrien, der gjorde, at de kunne fortsætte i whiskybæltet, de kunne have de dyre biler, de flotte huse og rejse på ferie og ikke bestille ret meget. Det kunne de, takket være at industrien forstod at udnytte nogle muligheder, men man leger jo stadig væk 68.

Hvad er det for jord, der skal til at plantes til med juletræer? Det kan da godt ske, at det er den rigtige vej at gå, det vil jeg da ikke afvise, det kan da godt ske, at der er nogle af de jorder, der bliver dyrket i dag, der er urentable at dyrke, men så lad da landbruget selv finde ud af det. I det øjeblik, man holder op med at give tilskud til ethvert erhverv, der kommer i knibe, men lader erhvervene trives i frihed og ikke laver alle de her misundelsesindgreb med love her i folketinget, så skal landbruget nok selv finde ud af, hvilken jord der er værd at dyrke, og hvilken jord der ikke er værd at dyrke. Noget planter man måske til med juletræer, men det behøver man altså ikke de radikales hjælp til.

Og så kan jeg ikke rigtig nære mig for at spørge – selvfølgelig kan det være tilfældigheder, det ved jeg ikke – men når jeg ser på, hvem der er forslagsstillere her, så savner jeg i hvert fald én, jeg savner hr. Larsen-Ledet. Det kunne vel ikke være, fordi han er lidt mere fornuftig og ved, hvad landbrugsjord også kan bruges til? Men det kunne man jo så spørge hr. Larsen-Ledet om, og nu spørger jeg i hvert fald fru Lone Dybkjær i første omgang.

Fremskridtspartiet har sagt gang på gang, at det er de virksomheder og andre, der foru-

rener, der skal betale for forureningen. Vi har også sagt, at der er begået synder i fortiden. Dem skal vi have ryddet op i. Men kendsgerningen er, at vi jo er godt på vej til at have fået ryddet op. Vore vandløb, vore åer, vore søer, og hvad vi har, har jo aldrig nogen sinde været så rene, som de faktisk er i dag, så derfor er det jo fantastisk, at man kan skrive sådan noget, som at dyre- og planteliv er truet i Danmark. Jeg er spændt på at høre, hvor det er truet henne.

Det fortvivlende er bare, at når man lytter til ordførertalerne herinde, ja, så er de jo så grønne alle sammen; det er lige ved at kunne ses på fingrene på dem, så det grønne må da smitte af til sidst. De står jo ligefrem i kø for at føre grøn politik. Men hvad med en økonomisk politik? Hvad med vore børn og børnebørn? Hvilke ressourcer skal de have? Men dem fra 68, de kan jo stadig væk smile, det er da godt.

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Poulsgaard kan man jo starte med at sige, at »hvis det er fakta, så benægter a fakta«. For det er jo det, der sker. Vi har i vores bemærkninger henvist til, at der faktisk er tale om naturødelæggelse, og jeg er ked af, at hr. Poulsgaard ikke har læst bemærkningerne. Jeg er i øvrigt ked af, at hr. Poulsgaard ikke følger med i debatten, men det kan ikke undre, for selv NPO-handlingsplanen blev jo vedtaget i et meget bredt forlig, men uden fremskridtspartiet, og det er formentlig, fordi fremskridtspartiet ikke erkender, at der faktisk er tale om nogen nitratforurening. Så kan vi altid diskutere, om der ikke også er anden forurening, eller hvem der er den mest forurenende og alt muligt andet. Men der er faktisk ikke nogen, som – ud over fremskridtspartiet – har nægtet, at der er tale om forurening, som truer søer og vandløb, og som gør, at det faktisk i løbet af en årrække ikke vil være muligt for dyr, fisk osv. at leve der. Men man kan simpelt hen ikke gå ind i en diskussion med hr. Poulsgaard om disse ting, for han tror simpelt hen ikke på det, der står om disse ting. Han tror kun på, hvad han selv kan se, og det er åbenbart ikke særlig meget i denne sammenhæng.

Jeg vil godt sige til hr. Poulsgaard, at også hr. Larsen-Ledet er bag dette forslag – jeg